

porodicom izbegla u šumu kraj sela **Sedlare/Shalë**, gde se bilo sklonilo mnogo ljudi iz okolnih sela. Dana **18.08.1998.** godine, srpske snage su granatirale Sedlare/Shalë. Jedna granata je pala u šumu, u blizini mesta gde se nalazila porodica Mulaku. Geleri su pogodili Rabu, njenu majku i malog brata. Raba je imala teške povrede po celom telu i nakon sat vremena je podlegla ranama. Sutradan, 19.08.1998. godine, porodica ju je sahranila u Sedlaru/Shalë. Posle rata, 15.07.2000. godine, porodica je prenela Rabine posmrtno ostatke na groblje u mahali *Mulaku* u Komoranu/Komoran.

Izvor: izjava Xh.M, FHP-18086.

Rashit (Murat) Cani

(17.01.1957, Albanac iz Banjici/Bajicë, opština Lipljan/Lipjan, radnik, petoro dece)

Dana **24.08.1998.** godine, srpske snage su započele napad na selo **Banjica/Bajicë**. U Rashitovoj kući se, pored članova porodice, nalazilo i pet porodica iz sela Donja Fuštica/Fushticë e Poshtme. Rashit je sve iz kuće poveo u obližnju šumu. Našao im je mesto da se sklone, pa se vratio kući da pusti stoku. Za njim je pošla i supruga. Ona je uzela neke stvari i vratila se u šumu, a Rashit je ostao. Sutradan, Rashitov sin i brat su krenuli u selo po hranu, i u blizini seoskog groblja našli su Rashitovo telo. Videli su da je pogoden s tri metka u vrat. Tokom noći, vojnici OVK su sahranili Rashita na groblju u Banjici/Bajicë.

Izvor: izjava S.H, FHP-11583.

Ismet (Izet) Rrusta

(10.07.1997, Albanac iz Nekovca/Nekoc, opština Glogovac/Gllogoc)

Mali Ismet je imao tek nešto više od godinu dana kada je njegova porodica zbog napada srpskih snaga, u avgustu 1998. godine, pobešla iz Nekovca/Nekoc. Sklonili su se sa ostalim seljanima u šumu pokraj sela **Divljaka/Divlakë**. Dana **25.08.1998.** godine, oko 11:00 časova, srpske snage su počele da granatiraju šumu. Jedna granata je pala nedaleko od Ismetove majke Lumturije, koja je držala Ismeta u naručju. Geler je pogodio malog Ismeta u glavu i usmratio ga

na licu mesta. Porodica je tog dana sahranila Ismeta u šumi. Posle rata, 8.04.2000. godine, Ismetovi posmrtni ostaci su preneti na seosko groblje u Nekovcu/Nekoc.

Izvor: izjava I.R, FHP-18081.

Vehbi (Mehmet) Shamolli

(1922, Albanac iz Sedlara/Shalë, opština Lipljan/Lipjan, sedmoro dece)

Srpske snage su počele da granatiraju Sedlare/Shalë 22.08.1998. godine, oko 12:00 časova. Meštani, među kojima i stari Vehbi sa sinovima i njihovim porodicama, krenuli su da beže. Sklonili su se u klisuru pored sela **Klečka/Kleçka**, kod mesta zvanog *Lama e Elezit*. Tu su pod najlonskim šatorom boravili šest dana. U 15:45 sati, **28.08.1998.** godine, srpske snage su gadale iz pravca Klečke/Kleçke. Žene i deca su se uputili u pravcu sela Javor [Suva Rekla/Suharekë], a Vehbi i ostali muškarci su ostali u klisuri. Kada je granata pala blizu njihovog šatora, Vehbi je izašao iz šatora da vidi šta se dešava. U tom trenutku, nedaleko od njih je eksplodirala druga granata i teško ranila Vehbija. Posle pet minuta je izdahnuo. Kada je prestalo granatiranje, porodica je Vehbijevo telo prenela u Sedlare/Shalë i oko 22:00 časa sahranili su ga na groblju.

Izvor: izjava M.S, FHP-11617.

Hajrije (Rexhep) Ballagoshi Osmani

(1.05.1947, Albanac iz Donje Fuštice/Fushticë e Poshtme, opština Glogovac/Gllogoc, sedmoro dece)

Besim (Ahmet) Osmani

(2.04.1977, Albanac iz Donje Fuštice/Fushticë e Poshtme, opština Glogovac/Gllogoc, učenik)

Sukob između srpskih snaga i pripadnika OVK u Donjoj Fuštici/Fushticë e Poshtme počeo je 24.07.1998. godine. Stanovništvo je napustilo kuće. Besimova porodica i porodice njegove strine Hajrije najpre su boravili kod prijatelja u Sedlaru/Shalë i Nekovcu/Nekoc, a onda su u avgustu 1998. godine, prešli kod Safera Sinanija u selo **Rusinovce/Rusinoc**. Tu su ponovo bili suočeni sa napadom srpskih snaga. Dana